

ter kot domačo živino le eno — kozo in eno osjo, kateri stvarci pa mu po poročilih klerikalnih stov prinašajo baje dovolj „žegna“ in srečo. Sicer se ne čudimo, da redi Grafenauer oslico, saj je, kar je pokazalo veliko število glasov, katere je onabil pri zadnjih volitvah, v nekaterih krajih naoroškem — oslov dovolj!

Knjiga: „Der Gemeindesekretär“ velja 6 kron, pa 3 krone, kakor smo nedavno po pomoti pisali. Knjiga „Der Hausssekretär“, ki ne bi smela majnati v nobeni premožnejši hiši, velja 3 krone.

Še nekaj o „sokolovem“ izletu v Ormož. Ni res, nas je šlo pet v gostilno Gomzija, ampak bilo je šest. Ni res, da bi nas bil pri Gomziju zadel kak pijan hlapec, ali pa mi njega. Ni res, da nas bil ondi kak hlapec pozdravil, kličič nam: Heil! Ni res, da bi nas bila ta beseda razburila, r je vsploh slišali nismo. Ni res, da bi bili natepli anega hlapca, ker ga vsploh ondi nismo videli. S pa je, da so prišli za nami v Gomzijevo gostilno činski tajnik g. J. Gedlička, občinski redar Košajnč Še neki drugi človek, to je bil baje teheni Hafjev hlapec Rojko. Res je, da je občinski tajnik izprševal, kdo je tega hlapca vdaril; ja Florjan Kukovec sem mu odgovoril: „Was Weiss ich's!“ Na je občinski tajnik prašal hlapca, kazoč s kazalcem moja (Kukovčeva) prsa: „Hat der Sie geschlagen?“ Hlapce odgovori: „Nein, der hat mich nicht geschlagen.“ Činski tajnik je na dalje iskal storilca po sobah, ni nikogar najšel; potem pride spet nad mene Kukovca in se zadere: „Wer hat ihn dann geschlagen?“ „Dann hab' halt ich ihn geschlagen,“ sem (Kukovec) odgovoril, proseč naj nas na miru pusti. To so me odvedli občinski tajnik, redar in Hafjev hlapec v občinski zapor, kjer sem bil od dveh četrt na šest zaprt; ni toraj res, da bi bil jaz (Kukovec) c. kr. sodniji izročen; še le ob četrt na t je redar Košajnč mene peljal k c. kr. sodniji, uraduje v I. nadstropju, pustil me pa je v prijem vhodu, ne da bi me bil c. kr. sodniji izročil; li sem brez vsakega varstva čakal eno uro, ker je bil redar Košajnč takoj odstranil; še le ko prig. Dr. Mohorič po šesti uri doli Košajnča iskat, videl mene (Kukovca) na prostem; g. Dr. Mohorič dal Košajnča iskati sodnijskim slugom, meni pa rekel: „Vi pa pojdate zdaj gori in bodete ondi klopi čakali, dokler bodete zaslišani, kar se je li zgodilo; še le po sedmi uri me je g. Dr. Mohorič izpustil na prosto. V Ormoži, dne 21. oktobra 1905. Florijan Kukovec cand. jur., Ciril Geršak enieur, Franz Majcen biležniški uradnik.

Opomba uredništva: Celo stvar bode najbrž na rem pojasnila dotična sodnijska obravnava, o kateri lemo poročali.

Gospodarske stvari.

Kedaj se naj trebijo krone sadnjega drevja? V tem in devedeset sadjarjev med 100 odgovorilo da na to vprašanje: v pustnem času pa do spo-

mladi. To mnenje splošno vlada. Je li pa res tako?

Da je treba krono otrebiti, o tem je svet sedaj že večinoma prepričan. Skoro vsakdo ve, da je treba stare, bolehne veje kot nepotrebne zaledalke od zdravih vej kot zaščitnice nektere zelo škodljivega mrčesa, posebno zloglasnih lubarjev, skrbno odstraniti. Kedaj pa se take bolehne veje najlažje opazijo? Vsak mi bode pritrdil, tedaj, ko je drevo še zeleno, ko je še listje na njem.

Znano je tudi, da je treba krono tako otrebiti, da lahko prihaja svetloba povsod v njo. Brezlistna kruna je vsaka dovolj svetla videti. Kedaj se toraj najbolje presodi, ktere veje so pregoste, ktere ne? Zopet tedaj, kadar ima drevo še listje. Evo vam že dva zelo važna vzroka, da se izvršuje trebljenje krun ob času, ko je še listje na njih.

Tedaj se tudi lahko razlikuje, ktere veje so bolj zdrave, krepke, potem, kako imajo razvito listje. Krepkeje se puste.

Skušnja pa še tudi kaj drugega uči, in potrjuje znanstvena načela. Ona uči, da je drevje baš najbolj občutljivo proti pomladji, tedaj, ko se začne sok po njem močno pregibati, pa še ni listja, ki bi ga porabilo. Vsled izrezovanja vej proti pomladji premoten sok more napraviti hude posledice. Bolezni, ki nastanejo večinoma vsled nepravilnega toka in porabe soka n. pr. rak, smolikavost itd. baš najraji nastopijo na na pomlad obrezovanem drevji. Obrezovanje ali izrezovanje na pomlad more za občutljiveje drevje n. pr. koščičasto, neposredno vsled smolike postati pogibelno.

Kdor ne veruje, naj poskusi ter n. pr. napravi na črešnjah zareze večkrat na leto. Našel bode večinoma le iste rane, ki so pomlad napravljeni, smolikave.

Irezovanja pozna na pomlad, ko začne drevje svoje brstje razvijati, je brez ozira na škodljivost zdravju tudi nasprotno vsem pravilom umnega oskrbovanja drevja. Pameten sadjar mora drevje navadno krepiti, ne pa ga po nepotrebni slabiti. Za razvoj brstja je imelo drevo pripravljeno od lanskega leta rezervo, nakopičeno v koreninah, deblu, vejah in očeh. Čim se je brstje razvilo, je ta rezerva večinoma porabljena. Če izrezujemo veje tedaj, ko se je brstje razvilo in prej, ko je moglo popolnoma razvito listje novih snovij pripraviti, gre teh snovij večji del drevju po nepotrebni v zgubo. (Konec sledi.)

Pisma uredništva.

Rečica na Paki. D! List se Vam redno pošilja, toraj mi nismo krivi, ako ga ne dobite. Je li kriva znabitvi Vaša pošta? Prosimo naznamite nam to takoj! — **Sv. Tomaž pri Ormožu.** Ako ne dobite lista o pravem času, kriva je temu najbrž tamošnja pošta. Od nas se list redno pošilja. Če poštar list zadržuje, blagovolite nam to naznamiti. — **„Zagarski mojster“ v Framu!** Pošljite Vaš naslov (adres) na upravništvo. Za odgovor priložiti je znamka (marka)! — **Iz Oplotnice.** Ni za rabo. Preveč osebno! Bili bi toženi! — **Leskovec.** „Puščavnik iz jürovščeka!“ Odložil sem zaradi neke zanimive sodnijske obravnave iz Leskovca Vaš dopis. Sploh pa govoriva o celi zadevi poprej osebno. Zdravi! D. — **Noblestovn, Amerika.** P. H. Dolar smo sprejeli. Za Ameriko